

DUNAMELLÉK

Dunamelléki Református Egyházkerületi Közlöny – 33. szám
2019. december

Egyházkerületi Közgyűlés 2019. november 7.

10. Püspöki jelentés

Előterjeszti: Dr. Szabó István

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Múlt héten fejeztük be Jakab apostol levelének olvasását, ebből szeretnék mélyreható és egész egyházi közösségünket érintő igei üzenetet idézni. Levele végén az apostol a sokféle módon megosztott és általa kétszívűnek nevezett testvérekhez intellemmel fordul: „ne sóhajtozzatok egymás ellen!” (Jakab 5,9) Egyes bibliafordítások értelmezve adják vissza az itt álló szót; például így: „ne panaszkodjatok egymás ellen!” vagy: „ne zúgolódjatok egymás ellen!” Mindegyik megoldás rámutat egy-egy nehéz mozzanatra, de mégis inkább a régi fordítás megoldása a jó: „ne sóhajtozzatok egymás ellen!” Az itt álló szó ugyanis azt jelzi, amikor az ember szoros helyzetbe jutott, rátámadnak, gyötrik, megszorítják, szűkre szabják körülötte a tért, és már csak a sóhaj marad. A régi zsidók, akik a héber Bibliát görögre fordították, a zsoltárosok és Jób panaszos és nehéz lélegzését éppen ezzel a szóval adják vissza, a görög sztenosz összeszorítottságot vagy szűkre szabottságot jelent. (Ebből származik a sztenográfia kifejezés, amit mi jobb híján gyorsírásnak fordítunk, ami persze attól gyors, hogy a folyóírás karaktereit a gyorsíró tömöríti, szűkebbre veszi.) Másutt is megtaláljuk ezt a szót az Újszövetségben. A Zsidókhoz írt levél azt mondja, hogy ha valaki igaz és méltányos tettekre kér beneteket, akkor azt örömmel tegyétek meg, és ne sóhajtozva (bánkódva), mintha cselédek vagy rabszolgák lennétek, mert ha a jó dolgot bánkódva teszitek, az nektek nem használ. (Zsid 13,17) Pál apostol pedig arról beszél, hogy mi, akik elnyertük a Krisztus kegyelmét, és ezért tudjuk, hogy Isten félretette az ellenünk szóló kárhoztató ítéletét, mégis sóhajtozunk (fohász-kodunk) magunkban, várva a fiúságot, testünk megváltását. (Róma 8,23) A II. Korinthusi levélben pedig a feltámadás reményével ezt mondja: sóhajtozunk testünkben, mert vágyakozunk felöltözni azt, ami nem kézzel csinált, hanem örökkévaló. (2Kor 5,2.4) Márk evangélista pedig azt mondja, hogy amikor Jézus meggyógyította a süket és nehéz beszédű embert: felté-kintett az égre, felfohász-kodott (felsóhajtott) és azt mondta neki: effata (nyílj meg). És ekkor megnyílt a süket füle. (Márk 7,34) Talán ebben az összefüggésben mélyebben megérthetjük Jakab apostol intelmét: ne sóhajtozzatok egymás ellen, de „imádkozzatok egymásért!” (Jakab 5,16) Sőt, Jézus gyógyítás előtti imádságát figyelembe véve, ezt éppenséggel így is mondhatnánk: sóhajtozzatok *egymásért!* Vagyis imádkozzatok egymásért, mert az imádságnak nagy ereje van, mert igen hasznos az igazak buzgó könyörgése! (Jak 5,16)

1

Nehéz évben járunk. Év elején leégett a Ráday Kollégium, és mindmáig gyászban vagyunk együtt a szenvedő családdal, akik elveszítették a tűzben rekedt édesapát. A tűz után napokig dideregtünk itt az épületben, vitatkoztunk a biztosítóval, álltuk szorgalmasan a hatósági kihallgatásokat, igyekeztünk segíteni a kárt szenvedett diákokat, kezeltük a panaszkodók magánkéréseit, vártuk a szakhatósági jelentéseket, és kérdeztük másoktól is, de leginkább magunktól: vajon újraépülhet-e a Kollégium? És megvallom töredelemmel, bizony, olykor sóhajtoztunk is, a nagy szorultságban, egymás ellen is. A nagy baj közepette itt, az épületben élő és szolgáló sokféle intézmény nehezen tudta egyeztetni a rázuhant felelősséget és a hirtelen támadt kilátástalanságot, nem tudta mindig megfelelően képviselni a maga ügyét és érdekét, a baját és reményét pedig nem tudta kellő bölcsességgel és jól megosztani. De hálát adunk Istennek, hogy ezekben a nehéz időkben csodálatosan megsegített bennünket, és átvett a zürzavaron. Hálát adunk azért is, hogy a kérdéseinkre is hamar választ kaptunk, mert Magyarország Kormányának, és személyesen Orbán Viktor miniszterelnöknek együttérző támogatásából újraépülhet a Kollégium. A bontási engedélyt megkaptuk, az új épület tervei elkészültek, a kiviteli tervek is készülnek, és pályáztatás után januárban kezdődnek a nehéz munkák, előbb a bontás, aztán az építés. Köszönettel tartozunk a könyvtár és a levéltár vezetőinek és munkatársainak, és számos társintézménynek, hogy példás szervezéssel elköltöztették a könyvtár és a levéltár érintett állományát, és még arról is gondoskodtak, hogy az átmeneti időben is tudjanak működni. Köszönettel tartozunk egyetemünk vezetésének, különösen a Hittudományi Karnak, hogy egyrészt a tüzeset után igen hamar biztosították még itt, az épületben az átmeneti oktatást, majd a Csofoki utcai épületbe költözvén, szépen megoldották, hogy lelkész szakos hallgatóink képzése zavartalanul folyhasson. A hallgatóknak is köszönettel tartozunk, hogy bár a kollégiumi szárnyat elveszítették, mégis jó kedvvel, humorral és alázattal viselik, hogy a város megannyi pontjáról kell olykor több mint egy órát is utazni, hogy az órákra időbe beérjenek. És előre köszönöm a Püspöki Hivatal munkatársainak azt, amit még nem is látunk be igazán, csak tudjuk, hogy a tavasz folyamán a Püspöki Hivatalnak is el kell költöznie, hogy zavartalanul dolgozhassunk mi is, és azok is, akik majd itt a felújításokat végzik. Végül, de elsősorban Veres Sándor főgondnok úrnak tartozunk köszönettel, aki példaadó hűséggel, higgadsággal és józansággal, gyakran ereje felett, de mindig imádságos és emelkedett szívvel tárgyalt, szervezett, intézkedett, ellenőrzött, vigasztalt, és mutatta meg mindannyiunk számára a jó megoldásokat. Mindezt úgy, hogy közben az Egyházkerület rendjében működő támogató csoportot is vezette, azzal a feladattal, hogy 134+82+83 kisebb és nagyobb, és nagyon nagy beruházást bonyolíthasson le Egyházkerületünk több száz gyülekezete. Új templomok és parókiák épülnek, számos régi épület megújul, korszerűbbé válnak a parókiák, gyülekezeteink közösségi élete korszerű körülmények közé kerülhet. És nem néhány forintos beruházásokról van szó, hanem óriási felelősséggel járó, komoly építkezésekről. Mindeközben meg kell küzdeni a magyar építőipart átható morális válsággal, mi több zülléssel, továbbá mohó, felelőtlen és slendrián vállalkozókkal, rendre túlárázó cégekkel, aztán a munkaerő- és szakemberhiánnyal, és leginkább a református lelkészeket és presbitereket meghittén jellemző öntörvényűséggel – úgy, hogy az elnyert támogatásokkal időben rendre el kell számolni.

Az egyik egyházmegyénk jelentése élesen fel is teszi a kérdést, hogy mit jelent számunka ez a másfél-két esztendeje zajló, nagy beruházási folyamat? Akadálya-e vagy segítője-e a lényegnek, a missziói munkának, a gyülekezetek pásztorolásának, a lelki épülésnek, az Isten országa örömeiben való növekedésnek? Én e kérdésre azt tudom válaszolni, hogy ahol restséget, hanyagságot, vagy önhittséget tapasztalunk, ott bizony ez a külső segítség is csak akadály, mert a restség, az önhittség amúgy minden másban is akadály. Ugyanakkor, ha a külső körülményeink javulnak, az lehet nagy segítség is – de csak ott, ahol a gyülekezet és a gyülekezet vezetése eleve az evangélium ügyének él.

Némileg ide tartozik, mert körülményeinket érinti a lelkeszi javadalmak kérdése is. Nyáron sok megkeresést kaptam annak a hírnek a nyomán, hogy a Tiszántúli Egyházkerület tervbe vette, és foganatosítani is akarja az alacsony jövedelmű lelkipásztorok bérének központi kiegészítését. Miután áttekinthettem a Tiszántúli Egyházkerület kérdőíveit és szempontrendszerét, csupán azt az egyet nem értettem, hogy miért szólította fel a kerület (mármint a Tiszántúli) a többi egyházkerületet, hogy csatlakozzunk e nagyszerű kezdeményezéshez? Mert inkább fordítva áll a dolog. A két dunai egyházkerület már régóta rendszerszerűen járul hozzá lelkipásztor testvéreink javadalmához. Hogy elég-e az, amit a kerület és az egyházmegyék adni tudnak, ezt nehezen tudom megmondani – nyilván nem elég. S persze, alázattal tanulunk más kerületektől is. Viszont, hadd jegyezzem meg, a központi bérrendezésnek, vagyis a díjlevél illetén kiegészítésének az a kockázata van, hogy az egyébként önállóságukkal szívesen kérkedő gyülekezeteink szépen lassan hozzászoknak ahhoz, hogy nekik e téren nincsen semmi tennivalójuk. Nem törődnek azzal, hogy lelkipásztoruk méltatlanul kevés javadalomhoz jut, hiszen, úgymond, ott van a püspökség, az majd megadja, ami kell! (Mellesleg, az így gondolkodók egy része nagy zajjal követeli az egyházkormányzat felszámolását.) El lehet indulni ebbe az irányba is, tudom. És tudom azt is, hogy az erről való gondolkodás már hosszú ideje tart egyházunkban, ám éppen mindig ennél a pontnál reked meg, és innen még nem jutottunk tovább. Majd meglátjuk, hogy lesz a következőkben.

Nehéz évben állunk – mondom. És megvallom, az elmúlt időszak sok hányattatása közben roppant sokat tanultam az emberi természetről is. Az Ige arra int, hogy ne sóhajtozzunk egymás ellen, igyekszem ezzel az indulattal lenni. Az viszont mindig megszorít, amikor egy-egy beruházás kapcsán a gyülekezet alámond a valós költségeknek, aztán mikor kiderül, hogy eleve kevesebbet kértek, akkor megkezdődik a toporzékolás; vagy éppen, amikor elhanyagolják az ügyvitelt, sőt válasza se méltatnak, s emiatt elveszítik a támogatást, akkor pedig politikai hatalommal, meg ügyvéddel, meg zajos lármával eljátsszák a jogfosztottat. Azt is szóvá kell tennem, hogy megszorít az is, amikor azt tapasztaljuk, hogy egy-egy gyülekezetnek (a tehetősebbnek) van saját forrása, és ha azt hozzátenné a támogatáshoz, akkor szép rendben meg is lenne minden, ám sajnálják a sajátjukat a sajátjukra, ezért inkább lemondanak a külső támogatásról. Igen, ha komolyan veszem az Igét, legfeljebb magam ellen sóhajtozhatok. Mert bizony, a magam természetéről is sokat tanultam; sokat tanított Isten alázatra, szemben a magam türelmetlenségével, és tanított megfontolásra is a magam elnagyoló, kapkodó természetével szemben. De mindenek fölött azt remélem, hogy nem engedi meg, hogy cinikussá legyek megannyi restséget, okoskodást, maszatolást látva, és hozzácsapva azt is, amit a baranyai jelentés így fejez ki: nagy az önsajnálát mocsara. Testvérek, ne sóhajtozzatok egymás ellen, gyertek ki a szárazra!

Közgyűlésünk rendjén meghallgatjuk majd a szakbizottságok határozati javaslatait is, remélve, hogy az időben kiküldött részletes jelentéseket és anyagokat ki-ki áttekinthette. Nincs módomban mindegyikről részletesen szólni, így kérem közgyűlésünket, engedje meg, hogy csak néhány szempontot emeljek ki, hogy aztán majd a tényleges megtárgyaláshoz érve, alaposan is megvitathassuk.

Iskolaügyi jelentésünk jelzi, hogy 2018-ban egyházkerületünkben 31 óvoda, 34 általános iskola, 17 gimnázium, 5 szakgimnázium, 5 szakközépiskola és 5 művészeti iskola működött. Több mint 22 000 diák jár református fenntartású intézményekbe az egyházkerületünkben. A részletes adatok az igen alapos jelentésben megtekinthetők. Én mindazáltal most csak azt szeretném kiemelni, hogy a jelentés külön kitér arra, a sokszor csak futólag, ám roppant sóhajtozással tárgyalt kérdésre, hogy milyen lelki munka folyik iskoláinkban. Vegyes a kép. Ehhez kapcsolom ifjúsági szervezeteink és egyesületeink ügyét. Mint azt egyházkerületünk tudja, a

Károli Egyetem számára rendelkezésre bocsátott Horánszky utcai épületben, ahol az Egyetem egyik szakkollégiuma működik, helyet biztosítottunk több ifjúsági egyesület számára is. Abban a reményben tettük ezt, hogy ezen szervezetek révén is megújulhat, és kiteljesedhet a fiatalok között végzett evangelizációs és missziós munka. Az Egyházkerület e mellett összevonta, és intenzívebbé tette a Budapesten folyó egyetemi missziót is, továbbá számos ifjúsági megmozdulást támogatott, így például a nyári Csillagpontot, vagy az egyházmegyékben tartott megyei, regionális, sőt, akár gyülekezeti ifjúsági táborokat is, valamint a fiatal lelkészek által indított ifjúsági vezetőképzést is. Mindannyian érezzük, hogy roppant felelősség hárul ránk, hiszen a mi nemzedékünk dolga, hogy fiataljaink számára hidat építsünk a jövőbe (ahogy ezt Ravasz László fogalmazta egykor ilyen szépen). Igyekszünk az olykor egymással vetekedő ifjúsági szervezeteket jó együttműködésre készíteni, és elejét venni annak, hogy pusztán azzal töltsék idejüket, hogy egymás ellen sóhajtoznak, és riválisnak tekintsek egymást. Isten országának csak egy riválisa van, a sötétség hatalma. Kérek mindenkit, jegyezze ezt meg! Arról azonban szomorúan kell beszámolnom, hogy az ifjúsági vezetőképzésben részt vevő fiatal lelkipásztorokkal roppantul megnehezült a munkakapcsolatunk, holott a korábbi időben én magam is igen lelkesen támogattam őket. A nehézség oka abban van, hogy többen ki akarnak válni a tényleges lelkipásztori munkából (miközben gyülekezetek várnak lelkipásztorokra), és köznyilvános bemutatkozásukban rendre hallgatnak arról, hogy ők református lelkipásztorok volnának. Munkálkodásukat felekezeti közinek nevezik, amivel nincs is baj, hiszen Krisztusnak minden gyermekével szabad együtt munkálkodnunk, de szerény véleményem szerint felekezet-köziségről csak akkor lehet beszélni, ha tudjuk, hogy ki kicsoda és honnan jött. Mai napi állás szerint az ifiképző bemutatkozó honlapján a másfél tucatnyi református lelkész és gyülekezeti tag körében csak egyetlenegy személy alatt olvasható, hogy ő ki és honnan jött, éppenséggel a baptista egyházból. Amíg ezen lelkipásztoraink röstellik, hogy ők *református* lelkészek – nyomatékkal mondom –, vagy úgy gondolják, hogy a református identitás eltitkolása vonzóbbá teheti ezt a munkát, addig sajnos csak tehetetlenül széttárom a karomat. A Dunamelléki Református Egyházkerület nem felekezeti társaság, felszentelt lelkipásztorai nem felekezeti kószálók, és gyülekezeteink sem felekezeti tanázó helyek, mondjuk afféle átszálló pályaudvarok valahol a spirituális semmi közepén. Mennyivel többre mutat a tanulmányi bizottság jelentésében az a javaslat, hogy egyházi iskoláink, különösen középiskoláink körében építsük fel újra a szupplikáció régi szokását, mert ez lehetővé tenné, hogy iskolásaink ellátogassanak az őket szeretettel fogadó és támogató gyülekezeteinkbe, és ott igazán belelássanak az istentiszteleti élet szépségébe.

4

Hadd említsem meg futólag az Egységes Lelkészképesítő Vizsgán szerzett tapasztalataimat is. Akiket ma szolgálatra kibocsátottunk, illetve délután lelkészi szolgálatra felszentelünk, azok már a néhány évvel ezelőtt bevezetett egységes vizsgán vettek részt. Ők – nyilván – az asztal másik oldaláról látják a dolgokat. Én pedig úgy látom, hogy lassan elsikkad az eredeti szándék, nevezetesen, hogy egyházunk kormányzó testületei találkozzanak a lelkészi szolgálatra jelentkezőkkel, akik részt vettek a lelkészképzésben, és diplomát szereztek. Sajnos, a lelkészképesítő vizsga visszahanyatlott afféle ismételt egyetemi vizsgává, és bizony, rendkívül kevés idő jut a jelöltek hivatástudatának, szolgálatra való készségének, szolgálati terveinek, mentalitásának a megvizsgálására. Ugyanakkor a Bizottság másfél órát is el tud vitatkozni azon, hogy milyen módon büntesse meg azt a jelöltet, aki elfelejtette lábjegyzetben feltüntetni, hogy honét vette azt, amit a fő szövegben idézőjelek között közölt. Ha a Hittudományi Karok tanteszületei a lelkészjelöltek kezébe záróvizsga-bizonyítványt adtak, akkor ne a lelkészképesítő vizsgán próbálják meg levérni rajtuk azt, amit hat évig nem tanultak meg. Többek kérésére is Zsinatunk elé fogom vinni a vizsgáztatás rendjének kiigazítását.

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Még néhány szót és gondolatot hadd emeljek ki a jelentésekből. A népmozgalmi adatok azt mutatják, hogy sem drámai csökkenés, sem robbanásszerű növekedés nem tapasztalható Kerületünk életében. Az elmúlt három évre visszatekintve látható, hogy a keresztelesek száma hol 1 %-kal csökkent, hol 1 %-kal nőtt. A konfirmációk száma 5 %-kal nőtt, az esküvőké viszont 4 %-kal csökkent, a temetések száma is csökkent 5 %-kal. A választói névjegyzékbe felvettek száma évről-évre egy-egy százalékkal csökken. Ugyanakkor anyagilag folyamatos növekedés látható, inflációt meghaladó mértékben. Ezekre a korábbi években is utaltam, ezért most egy másféle bemutatásban szeretnék ezekről szólni. Országos összehasonlításban egyházkerületünk adja a választók 31 %-át. Ugyanakkor az egyházfenntartói járulék teljes, országos összegének a 49 %-át Dunamellék gyülekezeti adják, a perselypénznek a 45 %-át, az adományoknak pedig 42 %-át. Az adó 1% felajánlásoknak (nem az összege, hanem a száma!) tekintetében a Dunamelléki Egyházkerületből ajánlják fel az összes felajánlás 41 %-át. Ezekből a számokból sok mindenre lehet következtetni, és sok mindenre nem. Mégis, inkább arról szólnék, hogy nekem sosem volt bátorságom ahhoz, hogy az egyháztagság kérdését legalább elvi szinten forszírozzam. Ki igazán tagja a Magyarországi Református Egyháznak? Az elmúlt népszámláláskor sokkal-sokkal többen mondták magukat reformátusnak, mint ahányan gyülekezeteinkben megfordulnak. Ha ideszámítom az iskolahálózatunk nagy holdudvarát, vagy éppen az iskolai és gyülekezeti hitoktatásra beíratott gyermekek (Dunamelléken 52 000 gyermek) családi, rokonsági hátterét, még akkor is sokkal többen nyilatkoztak úgy a népszámláláskor, hogy reformátusok, mint akikről nekünk egyáltalán sejtelmünk van. Némelyek már előre rettegnek a következő népszámlálástól, hogy majd akkor, úgymond, ez a nagy szám hirtelen meg fog zuhanni, és mi lesz velünk?! De milyen nagy szám? – kérdezem én. És amúgy sem tartok efféle csökkenéstől, mert a kulturális identitásnak beláthatatlanul mély és bonyolult gyökérzete van. Amúgy, megvallom, nem tartozom azok köréhez, akik minimum négy konfirmációhoz és nyolc újrakeresztelkedéshez, de legalábbis bimbózó angyalszárnyakhoz kötik az egyháztagságot. Mindazáltal talán tisztábban látnánk, ha egyházalkotmányunk elveit komolyan vennénk, és azokat tekintenénk egyházközseink választó jogú tagjainak, akik rendszeresen élnek az úrvacsorával. Ehhez a vitához, ha lesz belőle egyszer vita, jó bemenetet adnak a missziói jelentések. Hadd idézzek belőlük néhány gondolatot. A baranyai jelentésre már utaltam, itt igen fontos megjegyzés a szolgálatban való megújítás sürgetése, a missziói munkaterv szükségessége, és az állhatatosság dicsérete az önsajnálathelyett. Bács-Kiskunság többek között az új presbiterek és gyülekezeti szolgálók képzését tartja fontosnak. Budapest-Dél jelentése jelzi, hogy több gyülekezetben elevenedés mutatkozik, evangelizációk nyomán megtérések adatnak. És máris itt a kérdés, hogy vajon a megtérők kapnak-e tanítást? A Budapest-Északi Egyházmegye a pásztori lelkiület kiújítását helyezi központba. A Délpesti Egyházmegye határozottan szól arról, hogy sok gyülekezet rétegalkalmakat indított, ám egyúttal óv attól, hogy az egyház afféle igénykielégítő üzemmé váljon, hiszen – toldom hozzá én – mi nem arra kaptunk küldetést, hogy mindenféle szomjúságot csillapítsunk, de arra igen, hogy az Isten Igéje utáni szomjúságot az élő Igével csillapítsuk. Északpest a gyülekezetplántálás nagy lehetőségéről szól, hiszen Budapest és környéke számos településén még mindig nincs gyülekezetünk, holott akár több száz református is él ott. A Tolnai Egyházmegye a langymeleg meglegedettség ellen szól, amelyre orvoslathoz is tud: a szolgálók, lelkészek, presbiterek, hitoktatók, tanítók, missziói munkatársak közösségét. A Vértesaljai Egyházmegye kertelés nélkül jelzi, hogy egyik szolgatársunk erkölcsi botlása, vagy egy másik családi életének felbomlása megrendítette az egész közösséget. Lám, milyen parancsoló szükség az, amit Jakab apostol mond: „ne sóhajtozzatok egymás ellen ..., imádkozzatok egymásért!”

A katechetikai bizottság jelentéséből csak annyit emelek ki, hogy láthatóan tovább tart az át-vándorlás a gyülekezeti hitoktatásból az iskolai hitoktatásba, ez pedig elemi szinten ki fogja követelni azt, hogy a lelkipásztorok jól képzett, és pedagógiailag is felkészült hitoktatóknak adják át ezt a munkát.

Jelentésem végén még szeretnék néhány szót szólni arról a szellemi környezetről, amelyben most élünk, és amelynek néhány erővonala, legalábbis az elkövetkezendő egy-két évre látható.

Először is a jövő évi egyházi tisztújítások kapcsán szeretném megosztani közgyűlésünkkel azt a töprengésemet, hogy vajon úgy kell-e majd annak is végbemennie, ahogy a mögöttünk levő száz évben megtörténtek ezek a tisztújítások? Az elmúlt száz évben valami mindig volt, ami rendkívülivé tett mindent: a vesztes világháború, aztán az első ateista diktatúra, aztán az ország-csonkítás, aztán megint egy vesztes háború, majd szovjet megszállás, majd kommunista diktatúra, majd diktatúrától való megszabadulás (és a hadisarc megfizetése a hidegháború győzteseinek), aztán társadalmi és közéleti útkeresés; valami mindig volt, ami vagy túlnagyította az egyházkormányzat feladatát vagy annak egy-egy elemét, vagy éppenséggel eltakarta annak biblikus lényegét. Nem tudom, hogy így kell-e lennie ennek majd ezután is? Vagy éppenséggel reménykedhetünk abban, hogy mondjuk az unalmas 19. század módjára olyan megfontolások is szóba kerülhetnek, amelyek egyházunk életének mély szerkezeteire tekintenek? Ilyenekre gondolok, mint hűség, kiválóság, alkalmasság, érdemesség, az egyházi közvélemény megbecsülése, és még ki tudja hány efféle szempont. De meglehet, hogy ez csak az én töprengésem.

Ami országunkat érinti, miután Európa része vagyunk, egyre inkább nyugtalanít, hogy a mai civilizáció nem barátja a keresztyénségnek. Ez abban mutatkozik meg, hogy a mai világ roppant elvárásokat állít a keresztyének elé, és rögtön ítéletet is mond. Mindenben mindig tökéletesnek kell lennünk, legalábbis e világ mértékegységei szerint. Valójában azonban ennek az az üzenete, hogy hallgass! Ha vétkezik (mégpedig súlyosan) egy magát keresztyénnek tituláló valaki, máris az egész keresztyénség válik hiteltelenné! De lássuk jól! Nem azért szigorúak velünk szemben (ami önmagában még talán jó is lenne), mert mi volnánk a szeretet, a jóság, az igazság bajnokai, márpedig a bajnokoknak mindig jobbaknak kell lenniük, hanem azért kíméletlen kritikusok, hogy kiverjék a szánkából az embert megmentő isteni kegyelemről szóló üzenetet. Ráadásul valláspótlékként megjelent az új apokaliptika is, a keresztyén látomás emez új módon szekularizált változata, amit nemes egyszerűséggel klímaszorongásnak neveznek. Ugyan ki mer ma az ég madarai gondtalanságáról és a mezők liliomainak szépségéről szólni, mint amelyek Isten gondviselő szeretetét jelzik, amikor új Jeanne d'Arc-ok járnak a világot? S az még hagyján, hogy kamaszos indulattal rápirítanak a felnőttekre, akik úgymond felélték az ő jövőjüket! De amikor több ezer kanadai tinédzser lány tesz ünnepélyes fogadalmat az ügyeletes prófétánál, hogy ők bizony nem szülnék gyermeket egy ilyen veszendő világba, s ekként mentik meg azt, akkor nem könnyű derülni jövőbe nézéssel élni. S ehhez még azt is hozzá kell vennem, hogy a környezetvédők ugyanabból az ideológiai gyökérből sarjadnak fel, amely minden további nélkül eljuttatja istent, és változtatgatja, például, az ember nemiségét, férfiból nőbe, nőből férfiba, vagy éppen e kettőből transzba. Bajos eldönteni, hogy a zöld lesz-e a jövő színe, vagy éppen a szivárvány. És, mint mindig, úgy most is, nagy elszánással csatlakoznak ehhez az ámokfutáshoz keresztyének is, teológusok, prédikátorok, püspökök és mindenféle más rangúak, és épp oly révülettel zengedeznek neki dicshimnusz, mint egykor zengték a békepapok is a kommunizmusét. Szükséges hát, hogy minden erőnkkel, figyelmünkkel, de legfőképpen az eljövendő világ hatalmával álljunk meg e roppant özönben. Magyarországon is megjelent egy újfajta kártevő, úgy nevezik nyugati fúrólégy. Ez

a kis rovar a dió specialistája. Mikor a dió külső, zöld burka megreped, vagyis már érlelődik, e légy ezen át bejutva, befúrja magát a dió burka alá – láthatatlanul. Mi leverjük a diót, bezsákoljuk, felvisszük a padlásra, kiszárítjuk, azt gondolván, hogy megfeketedett burka természetes aszalódás eredménye, aztán advent táján hozzákezdünk feltörni, remélve, hogy gyönyörű szép termésünk volt. De belül nincs már semmi. Ez a kis apró jószág mindent megfojt, felzabál, átfertőz, elpusztít – belül. Petőfi szavával: ez a titkos féreg. Kérek mindenkit, figyeljen! Mi itt, Magyarországon edzettek vagyunk, ha kívülről ütnek minket. Azt ismerjük. Azt tudjuk, hogyan kell elhárítani. A mai világ szelleme belülről rombol. Nem a közösségekben, nem a tanácskozásokon, nem az egyházkormányzatban, hanem legbelül, a szívben rombol. Korábban sose értettem igazán, mit ért Jakab az alatt, hogy valaki két-szívű. Mostanában kezdem érteni.

Ebben az esztendőben is sok mindenről lehetne megemlékezni; bőséggel van évforduló, évszázados, két évszázados, négy évszázados is. Most csak egyetlenegy nevet szeretnék idehozni: Földváry Antalt, aki 70 esztendővel ezelőtt halt meg különös, és máig tisztázatlan körülmények között. Kitűnő tudós volt, neves klasszikafilológus és fordító. Az ő nevéhez kapcsolódik a keresztyénség egyik legnagyobb hatású munkájának, Szent Ágoston De civitate Dei-jének magyarra fordítása. Igen nagy veszteség volt egyházunk számára, hogy alig 34 esztendősen a pártállam egyházellenes tombolásának nyitányán, 1949-ben meghalt. Tisztelettel javasolom, hogy örökítsük meg emlékét oly módon is, hogy a Baranyai Egyházmegye Levéltára felveszi az ő nevét, hiszen Földváry Antal nem kényelmes egyetemi tanszéken vagy jól fűtött könyvtárak dolgozószobáiban, hanem hűséges lelkipásztorként a kölkedi gyülekezetben alkotott mindmáig maradandót. Méltó, hogy róla is emlékezve, éppenséggel Szent Ágoston máig érvényes tanítására figyeljünk. A De Civitate Dei egyik meghatározó üzenetét idézzük. Ágoston azt mondja a Római Birodalmat bírálva: Róma eltékozolta a szabadságot, Isten országa megmentette azt. Ma sincs másként. Sok birodalom van, mindegyik egyfajta Róma. Mind-egyik szabadságot ígér, és boldogságot, és békét és jólétet. Aztán rendre kiderül, hogy ez csak mellébeszélés, a szabadságot már rég eltékozolták. De mi tudjuk, hogy szabadok csak akkor lehetünk, ha Krisztus megszabadít minket a bűn és a halál törvényéből. Szabadok csak Isten országában lehetünk. Ravasz László a keresztyén életről ezt mondta egy helyen: ha Krisztusban vagyunk, bizonyosak lehetünk, hogy miénk a diadal – itt a földön ígéretben, odafenn valóságosan. Ezt most így fogalmazom át: ha Krisztusban vagyunk, teljes szabadság az osztályrészünk – itt kegyelemben, odafenn majd dicsőségben. Ezért sóhajtozunk – nem egymás ellen, hanem egymásért!

Köszönetmondással hozom közgyűlésünk elé azon lelkipásztorainkat, akik a mögöttünk levő időszakban vonultak nyugállományba: Börzsönyi János Béláné Bp.-Pesterzsébet-Szabótelepről, Erdei László a Filadelfia Házból, Molnárné Tóth Erzsébet Balassagyarmatról, Márkus Gábor Verőcéről, Csuka Tamásné börtönlelkészi szolgálatból, Galambos László Tökről, Takaró Tamás Pesterzsébet-Központból, Márkusné Láng Ilona Nagymarosról. Isten áldja meg pihenésüket!

Hálaadással emlékezünk azokról, akik már elmentek a mennyei hazába: Bóka András János nyugalmazott újpetri lelkipásztor, a baranyai egyházmegye egykori esperese, Csényi György nyugalmazott hatvani lelkipásztor, L. Molnár István Bp.-Pestszentlőrinc-Erzsébet-Bélatelep lelkipásztora, a börtönpásztoráció vezetője aktív szolgálatból. Őrizzük kegyelettel emléküket!

*****

Az Egyházkerületi Közgyűlés 2019. november 7-én tartott ülésének határozatai

6. Hajdú Szabolcs Koppány vértessaljai esperessé választása

Előterjeszti: Dr. Szabó István

Határozat:

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés Hajdú Szabolcs Koppány lovasberényi lelkipásztor vértessaljai esperessé történt megválasztását tudomásul veszi, és mint esperest alkotótagjai közé fogadja. Életére és minden szolgálatára Isten áldását kéri.

7. Lelkipásztorok eskütétele és oklevelek átadása

Előterjeszti: Takaró András

Határozat:

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megállapítja, hogy Czakó Zoltán, Horváth Erzsébet, Inhoff Mona Aicha, Kiss Diána, Lendvai Sándor, Petkes-Varga Zsófia, Pógyor Judit, Prózsai István, Rápolty Dávid a lelkészi esküt letette, a lelkészi oklevelet átvette.

8. Lelkészszentelésre bocsátásukat kérőkről jelentés

Előterjeszti: Takaró András

Határozat:

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a nyolc lelkész kérelmét elfogadja. A lelkészszentelés időpontját a mai napon, november 7-én, 18.00 órára tűzi ki, a Kálvin téri templomban.

8

9. Jelentés a 2018. november 8-i lelkészszentelésről

Előterjeszti: Takaró András

Határozat:

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a 2018. november 8-án tartott lelkészszentelésről elhangzott jelentést tudomásul veszi. A felszentelt lelkészek életére, szolgálatára Isten áldását kéri.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszönetét fejezi ki a Budapest-Kálvin téri Egyházközségnek a lelkészszenteléshez nyújtott segítségért.

11. Püspöki jelentéshez fűződő határozatok

Előterjeszti: Takaró András

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a püspöki jelentést elfogadja.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a nyugdíjba vonult lelkészek egész életükben végzett szolgálatát megköszöni, áldott nyugdíjas éveket kíván: Börzsönyi János Béláné (Bp.-Pesterzsébet-Szabótelep), Erdei László (Filadelfia Ház), Molnárné Tóth Erzsébet (Balassagyarmat), Márkus Gábor (Verőce), Galambos László (Tök), Takaró Tamás Sándor (Bp.-Pesterzsébet-Központ), Márkusné Láng Ilona (Nagymaros), Csuka Tamásné (börtönmisszió).

3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés Isten vigasztalását kéri hazatért lelkes testvéreink itt maradt családtagjainak: Bóka András János (Újpetre), Csényi György (Hatvan), L. Molnár István (Bp.-Pestszentlőrinc-Erzsébet-Bélatelep).
4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés kegyelettel emlékezik meg a tűzben életét veszített testvérünkről, Farkas Zoltánról. Családja életére Isten vigasztaló kegyelmét kérjük!
5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszöni mindazoknak, akik lelki és anyagi segítséget nyújtottak a nehéz időben, amikor leégett a Ráday Felsőoktatási Diákotthon.
6. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés külön köszöni meg főtiszteletű dr. Szabó István püspök úrnak és Veres Sándor főgondnoknak az erő felett való munkájukat. Külön köszönet a HTK professzorainak, teológusainak a helytállásukért, megértésükért, együttműködésükért.
7. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszönetet mond dr. Orbán Viktor miniszterelnök úrnak, aki a katasztrófa reggelén személyesen is megjelent a helyszínen, és ígéretet kaptunk, hogy a Magyar Kormány biztosítja az új kollégium felépítését.
8. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés egyetért azzal, hogy a Baranyai Egyházmegye Levéltára felvegye Földváry Antal nevét, hogy ily módon is megörökítsük emlékét.
9. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés határozatban kéri, hogy a Zsinat vegye napirendre a lelkészsképesítő vizsga újragondolását.

12. Missziói jelentés

Előterjeszti: Dr. Komlósi Péter

Határozat:

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a 2018. évről szóló missziói jelentést.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés Istennek ad hálát az elvégzett missziói munkáért, minden külső és belső megújulásért.

13. Tanulmányi jelentés

Előterjeszti: Dr. Szűcs Ferenc

Határozat:

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a tanulmányi előadó jelentését elfogadja.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés kéri az egyházközségeket, megyei tanulmányi előadókat, hogy a lelkipásztorok tanulmányi munkája mellett közöljék a gyülekezeti oktatásra (bibliaiskolák) presbiter-ifjúsági- és gyülekezeti munkásképzésre vonatkozó adatokat.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés nyomatékosan felszólítja a lelkipásztorokat a kérdőív tanulmányi részének kitöltésére.

4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés Istennek ad hálát, hogy a Hittudományi Kar év eleji próbatétele után a tanítás újra megindulhatott, ezúton is megköszöni mindenki támogató segítségét.

5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés szorgalmazza azon lehetőségek kidolgozását, amely a régi kollégiumi rendszer hagyományának megfelelően szorosabbra fűzheti a közép- és felsőoktatási intézmények együttműködését (a legáció és szuplikáció esetleges összekapcsolását).

14. Iskolaügyi jelentés Előterjeszti: Kocsis Imre Antal

Határozat:

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés az iskolaügyi jelentést elfogadja.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés az egyházmegyei iskolaügyi jelentéseket elfogadja.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés örömmel állapítja meg, hogy a TOP 100 középiskolát rangsoroló kiadvány szempontrendszere szerint a legjobb száz közötti három református gimnázium közül mindhárom a Dunamelléki Egyházkerület területén működik:

Baár-Madas Református Gimnázium, Általános Iskola és Kollégium 41. hely
Szentendrei Református Gimnázium 45. hely
Gödöllői Református Líceum Gimnáziuma és Kollégiuma 76. hely

10

4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés kezdeményezi, hogy a Zsinat tegyen lépéseket arra, hogy készüljön el országos szinten egy új, kis létszámú osztályokkal működő intézményhálózat kialakításának a terve, amelyik megoldást nyújt az SNI-s és BTMN-es diákok megnövekedett arányú jelentkezési kérelmének a kezelésére.

5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszönetet mond az egyházkerületben működő nevelési-oktatási intézmények fenntartóinak, pedagógusainak, alkalmazottainak és diákjainak, és további munkájukra Isten gazdag áldását kéri.

15. Diakóniai jelentés Előterjeszti: Derencsényi Zsuzsanna

Határozat:

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a Kerület 2018. évi diakóniai munkájáról készített jelentést elfogadja.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megköszöni a gyülekezetek hűséges szolgálatát, és továbbra is kéri a diakóniában fáradozókat a folyamatos, állhatatos munkálkodásra.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a gyülekezetek szívére helyezi a diakóniában tevékenykedők nagyobb megbecsülését.

16. Gyűjteményi jelentés
Előterjeszti: Dr. Fogarasi Zsuzsa

Határozat:

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a jelentést elfogadja.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megköszöni a jelentést beküldő egyházmegyei előadók munkáját.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felhívja az egyházközségek, egyházmegyék vezetőinek figyelmét arra, hogy 2017 nyarán megjelent a „Magyarországi Református Egyház kulturális örökségének védelméről” c. új gyűjteményi szabályrendelet, mely minden szinten megnövekedett feladatokat ró ránk.

17. Beszámoló az egyházkerületi rekonstrukciós programokról
Előterjeszti: Veres Sándor

Határozat:

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a beszámolót tudomásul veszi.

18. Számvizsgáló jelentése
Előterjeszti: Derzsi György

Határozat:

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a jelentést tudomásul veszi.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felkéri az Egyházkerület Elnökségét, Gazdasági Bizottságát, hogy a gazdálkodás szabályszerűsége, szabályozottsága érdekében továbbra is segítse továbbképzéssel az e munkát végzőket.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megköszöni az egyházmegyei és egyházközségi pénztárosok, könyvelők és számvevők áldozatos munkáját.

11

19. Katechetikai jelentés
Előterjeszti: Lenkeyné Teleki Mária

Határozat:

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a jelentést elfogadja.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés kéri, hogy 2019-2020. tanévben is kerüljön megszervezésre katechetikai képzés lelkészek, hittanoktatók részére. A képzés szervezői, az egyházkerületi missziói referens és az egyházkerületi katechetikai előadó.

20. Egyházzenei jelentés
Előterjeszti: Vizi István

Határozat:

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a jelentést elfogadja.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megköszöni a gyülekezetekben szolgáló kántorok, kórusvezetők fáradozását, az énekkarok szolgálatát, a kántorképző tanfolyamok áldozatos munkáját.

3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés továbbra is bátorítja a gyülekezeteket az istentisztelethez kapcsolódó rendszeres énektanításra.

21. Média-informatika és sajtójelentés

Előterjeszti: Váradi Péter

Határozat:

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a jelentést.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megköszöni a lelkipásztoroknak, családtagjaiknak, presbitereknek, gyülekezeti munkásoknak a 2018. évi sajtó-, iratterjesztési szolgálatot.

3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés buzdítja a gyülekezeteket, hogy a felkínált sajtó megjelenési lehetőségeket bölcsen használják ki.

4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés ismételten, határozottan felkéri az egyházközségek elnökségeit, hogy tegyék elérhetővé a gyülekezetnév@reformatus.hu elektronikus levelezési fiókot a lelkészi hivatalban.

22. Spirituális jelentése

Előterjeszti: Bölesföldi András

Határozat:

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a jelentést.

23. Lelkész többes jogviszonya

Előterjeszti: Dr. Szabó István

Határozat:

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a Molnár Ambrus lelkipásztor többes jogviszonyát engedélyező egyházmegyei határozatot megerősíti.

24. Nagykovácsi anyaegyházközséggé alakítása

Előterjeszti: Dr. Szabó István

Határozat:

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés tudomásul veszi a Nagykovácsi Református Missziói Egyházközség anyaegyházközséggé történő átminősítését és átnevezését 2019. szeptember 1-jén kezdődő hatállyal, és reá Isten gazdag áldását kéri.

25. Erdőkertesi templom ajándékozási szerződése

Előterjeszti: Dr. Szabó István

Határozat:

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a Váchartyáni Református Missziói Egyházközség tulajdonában álló templomnak (Erdőkertes 810/3 hrsz.) az Erdőkertesi Református Missziói Egyházközség részére történő ajándékozásához hozzájárul.

26. A CHINOIN Zrt. és a Dunamelléki Református Egyházkerület között létrejött ajándékozási szerződés jóváhagyása

Előterjeszti: Dr. Szabó István

Határozat:

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a CHINOIN Zrt. és a Dunamelléki Református Egyházkerület között létrejött szerződést véglegesíti, és az abban foglalt, fentiekben felsorolt ingatlanokat (Budapest IV. kerület 72836 hrsz. és Budapest IV. kerület 77835 hrsz.) elfogadja.

*****

2019. június 1. –november 30. között jelentett személyi változások

BARANYA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

Bárány Ágota – Nagydobszáról visszarendelve hl.
Fényes Endre – Komlóról visszarendelve hl.
Fényes Endre – Nagydobszára hl.
Görgey Etelka Orsolya – Pálfáról Komlóra bl.
Dr. Komlósi Péter Attila – Kovácshidára hl.
Némethné Hesz Márta Gizella – Pécs-Bevárosba megválasztott lp.
Sinkovicz Richárd – Nagykőrösről Sellyére bl.
Sümegei Péter – Komlóra hl.
Székely Zsolt Ferenc – Kovácshidáról Tiszántúlra

SZÜLETETT:

Dr. Komlósi Péter Attila és Sümegei Nóra 4. gyermeke – Komlósi Endre Pál

BÁCS-KISKUNSAG

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

Adamek Norbert – Helvécia-Ballószög-Bugacra bl.
Arany-Michels Tímea – Tiszáninnenről Kiskunhalasra intézeti lp.
Arany-Michels Richárd Tibor – Tiszáninnenről Jánoshalmára missziói lp.
Balogné Oravetz Anett – szolgálata szünetel
Filó Bence – Kunszentmiklósról sl.
Kiss-Takács Nóra – szolgálata szünetel
Kohi-Pál Eszter – szolgálata szünetel
Komádi Róbert – Helvécia-Ballószög-Bugacról visszarendelve bl.

SZÜLETETT:

Farkas István és Tóth Zsuzsanna Ágnes 3. gyermeke – Farkas Álmos István
Kohi-Pál Eszter 1. gyermeke – Kohi Naomi
Kókai Géza 1. gyermeke – Kókai Emma Róza
Weiner Zoltán és Legeza Luca 1. gyermeke – Weiner Elza

BUDAPEST-DÉL

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

Ablonczy Áron – Bp-Gazdagrétről felmentve bl.
Czakó Zoltán – Bp-Pasarétre bl.
Fodor József Benjámín – Kálvin János Otthonból Tiszántúlra intézeti lp.
Háromszéki Botond – Bp-Pestszentlőrinc-Erzsébet-Bélatelepre hl.
Háromszéki Botond – Bp-Pestszentlőrinc-Kossuth térre megválasztott lp.
Kovácsi Krisztián – Bp-Pesterzsébet-Klapka térről felmentve intézeti lp.
Papp Márton – Bp-Kispest-Központba sl.
Dr. Sándor Balázs – Bp-Pestszentlőrinc-Kossuth térről börtönmisszióba intézeti lp.
Tihanszegi Emőke – Bp-Pestszentlőrinc-Szemeretelepről felmentve bl.

NYUGDÍJBA MENT:

Takaró Tamás Sándor – Bp-Pesterzsébet-Központ

BUDAPEST-ÉSZAK

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

Benke Katalin – Bp-Káposztásmegyerről visszarendelve kisegítő bl.
Berke Eszter – Bp-Józsefvárosba bl.
Dajka Zsanett – Bp-Káposztásmegyerről visszarendelve bl.
Hegedűs Lóránt Géza – Bp-Cimbalom utcába hl.
Kertész Adrienn – Bp-Angyalföldre bl.
Kertész Péter Tamásné – Bp-Rákosszentmihályra hl.
Kiss Gyöngyi – Bp-Angyalföldről Dunántúlra bl.
Kovács Áron – Bp-Zuglóba sl.
Lázár Csaba Zoltán – Bp-Szabadság térről Bp-Cimbalom utcába bl.
Péntek Dániel Gábor – Bp-Józsefvárosból visszarendelve bl.
Szógyényi-Kovács Henrietta – Bp-Angyalföldről visszarendelve bl.

SZÜLETETT:

Bacskai Bálint Aladár 3. gyermeke – Bacskai Anna Zsófia
Lakó István 3. gyermeke – Lakó Anna

ELHUNYT:

Páll Lászlóné Kajtár Ágnes – Bp-Kálvin tér

DÉLPEST

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

Ágoston Géza Lajos – Nagykátáról visszarendelve hl.
Ágoston Géza Lajos – Szentmártonkátára hl.
Csomós János – Nagykőrösre bl.

Oláh Pál Olivér – Szigetszentmiklós-Kossuth utcából Dunántúlra bl.
Pádár Zoltán – Hatvanból Újszászra bl.
Prózsa István – Ócsára bl.
Szappanos Zoltán – Szentmártonkátáról visszarendelve hl.
Tihanyi Kristóf – Bp-Kispest-Rózsateréről Nagykátára megválasztott lp.
Dr. Varga Emese – Szigetszentmiklós-Újvárosba bl.

SZÜLETETT:

Gunyits Ottó Károly 1. gyermeke – Gunyits Boróka
Király János 6. gyermeke – Király Róza Johanna
Sáska Attila 2. gyermeke – Sáska Borbála

ÉSZAKPEST

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

Balogh Róbert – Jánoshalmáról Váchartyánba missziói lp.
Böttger Antal – Dunaújvárosból Verőcére megválasztott lp.
Csere Mátyás – Budakalászlól Szentendrére bl.
Csoma Áron Gyula – Solymárra hl.
Demeter Bence Sebestyén – Budakalászlól felmentve sl.
Fekete Ágnes – MRE Kommunikációs Szolgálatról felmentve bl.
Kéri Ákos Balázs – Mányról Nagymarosra megválasztott lp.
Kéri Ákos Balázs – Vértesaljáról Északpestre bl.
Koncz Hunor Attila – Szentendréről Kosdra megválasztott lp.
Matyó Lajos – Tökre hl.
Molnár Ambrus – Balassagyarmatra megválasztott lp.
Molnárné Tóth Erzsébet – Balassagyarmatról visszarendelve hl.
Nyilas Zoltán – Budakalászra hl.
Rápolty Dávid – Hévízgyörkre (Aszód) bl.
Tóth Márta Dóra – Tinnye-Piliscsabáról visszarendelve sl.
Vida Szabolcs – a leányfalui szeretetotthonból felmentve intézeti lp.

SZÜLETETT:

Barthos Gergely Áron 4. gyermeke – Barthos Édua Lília
Kertész Dániel és Bikki Boglárka 2. gyermeke – Kertész Ében Teodor
Koncz Hunor Attila 1. gyermeke – Koncz Johanna Lea
Miklósi-Hosszú Ödön Koppány 1. gyermeke – Miklósi-Hosszú Lília

NYUGDÍJBA MENT:

Galambos László – Tök
Márkusné Láng Ilona – Nagymaros

TOLNA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

Görgy Géza Tibor – Kajdacsról Kölesdre bl.
Vizi Zsuzsanna – Pálfára bl.

VÉRTESALJA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

Böttger Antalné – Dunaújvárosból felmentve bl.
Dombi Ferenc – Válra megválasztott lp.
Dombi Ferenc – Baracskára hl.
Gere Gábor József – Zámolyra hl.
Hajdúné Tóth Livia – Verebről visszarendelve exmisszus
Horváth Erzsébet – Mányra bl.
Horváth Evelin – Ráckevéről Baracskára bl.
Jakab Erika – Dunaújvárosba hl.
Kohn Zsolt – zámolyi szolgálatából felfüggesztve
Lendvai Sándor – Alcsútra bl.
Lukács Levente – Tiszántúlról Verebre missziói lp.
Szénási Jonathan Sándor – Börtönlelkészi Szolgálat vezetője

SZÜLETETT:

Kádár Ferenc Dániel 4. gyermeke – Kádár Boldizsár

Dunamelléki Református Egyházkerületi Közlöny

a Dunamelléki Református Egyházkerület hivatalos időszaki lapja
1092 Budapest, Ráday u. 28.

Felelős szerkesztő: Dr. Szabó István püspök
Szerkesztő: Kardos Ábel püspöki titkár
e-mail: ph@raday28.hu
